

Категорія справи № 911/4923/14 (911/1924/20): Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи про банкрутство, з них;; інші вимоги до боржника.

Надіслано судом: 16.07.2021. Зареєстровано: 16.07.2021. Оприлюднено: 19.07.2021.

Дата набрання законної сили: 05.08.2021

Номер судового провадження: //911/4923/14 (911/1924/20)

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Симона Петлюри, 16/108, м. Київ, 01032, тел. (044) 235-95-51, e-mail: inbox@ko.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"23" червня 2021 р. **Справа № 911/4923/14 (911/1924/20)**

Господарський суд Київської області у складі судді Лопатіна А.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7, Київська область, с. Копилів

до 1) Товариства з обмеженою відповідальністю Діко, м. Київ

2) Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас, Київська область, Макарівський район, с. Копилів

за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача Акціонерне товариство Сбербанк

провизнати статутний капітал товариства в розмірі 10108845,36 грн. та розмір частки товариства

за участю секретаря судового засідання Рябоконт О.О.

за участю представників згідно з протоколом судового засідання.

Обставини справи:

У провадженні господарського суду Київської області перебуває справа № 911/4923/14 за заявою Публічного акціонерного товариства ДОЧІРНИЙ БАНК СБЕРБАНКУ РОСІЇ про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7.

Постановою господарського суду Київської області від 07.12.2016 р. визнано банкрутом ТОВ АКТИВ-7 та відкрито його ліквідаційну процедуру, призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Ярмолінського Юрія Васильовича.

03.07.2020 р. надійшла до суду позовна заява про визнання статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас в розмірі 10108845,36 грн. та визнання частки ТОВ Актив 7, як єдиного учасника ТОВ Дівіас в розмірі 100 % статутного капіталу із розміром внеску 10108845,36 грн.

Ухвалою господарського суду Київської області від 08.07.2020 р. відстрочено позивачу сплату судового збору до ухвалення рішення у даній справі, прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі за правилами загального позовного провадження, в межах провадження у справі № 911/4923/14 про банкрутство ТОВ Актив 7, залучено до участі у даній справі Акціонерне товариство Сбербанк в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача, підготовче засідання призначено на 05.08.2020 р.

03.08.2020 р. на офіційну електронну адресу суду від АТ Сбербанк надійшла заява про слухання справи без участі третьої особи.

03.08.2020 р. на офіційну електронну адресу суду від ліквідатора ТОВ Актив 7 надійшла заява про розгляд справи без участі позивача.

Ухвалою господарського суду Київської області від 05.08.2020 р. продовжено строк підготовчого провадження, розгляд справи у підготовчому засіданні відкладено на 07.10.2020 р.

23.09.2020 р. на офіційну електронну адресу суду надійшла заява про участь ліквідатора Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 (позивач) арбітражного керуючого Ярмолінського Ю.В. в судовому засіданні з розгляду даної справи, яке призначено на 07.10.2020 р. о 12:45 год., в режимі відеоконференції, проведення якої доручити Катеринопільському районному суду Черкаської області або Ватутінському міському суду Черкаської області, або Звенигородському районному суду Черкаської області, а, у разі неможливості проведення відеоконференції вказаними судами, надати арбітражному керуючому Ярмолінському Ю.В. можливість участі у судовому засіданні по даній справі в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів.

Ухвалою господарського суду Київської області від 30.09.2020 р. заяву ліквідатора ТОВ АКТИВ-7 арбітражного керуючого Ярмолінського Ю.В. від 23.09.2020 р. про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції задоволено, ухвалено судове засідання у справі № 911/4923/14 (911/1924/20) за позовом ТОВ Актив 7 до ТОВ Діко та ТОВ Дівіас, за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача АТ Сбербанк, призначене на 07.10.2020 р. о 12:45 год. провести в режимі відеоконференції, доручено Звенигородському районному суду Черкаської області забезпечити проведення засідання у справі № 911/4923/14 (911/1924/20) в режимі відеоконференції в приміщенні Звенигородського районного суду Черкаської області.

07.10.2020 р. на офіційну електронну адресу суду від представника АТ Сбербанк надійшла заява про слухання справи без участі третьої особи.

07.10.2020 р. через канцелярію суду представником ТОВ Діко (відповідач-1) подано клопотання про відкладення розгляду справи.

Ухвалою господарського суду Київської області від 07.10.2020 р. продовжено строк підготовчого провадження, розгляд справи у підготовчому засіданні відкладено на 11.11.2020 р., викликано для участі в засіданні уповноваженого представника відповідача-2, явку останнього визнано обов'язковою, розміщено оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України, у відповідності до частини четвертої ст. 122 ГПК України, явку представників учасників справи визнано обов'язковою.

21.10.2020 р. на офіційну електронну адресу суду надійшла заява про участь ліквідатора Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 (позивач) арбітражного керуючого Ярмолінського Ю.В. в судовому засіданні з розгляду даної справи, яке призначено на 11.11.2020 р. о 11:30 год., в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів, а, у разі неможливості проведення відеоконференції з використанням власних технічних засобів, доручити проведення відеоконференції Катеринопільському районному суду Черкаської області або Ватутінському міському суду Черкаської області, або Звенигородському районному суду Черкаської області.

Ухвалою господарського суду Київської області від 22.10.2020 р. у задоволенні заяви арбітражного керуючого Ярмолінського Ю.В. від 21.10.2020 р. про його участь у судовому засіданні по справі № 911/1924/20 (911/4923/14) в режимі відеоконференції відмовлено.

10.11.2020 р. на офіційну електронну адресу суду від позивача надійшло клопотання про розгляд справи без участі останнього.

10.11.2020 р. через канцелярію суду від відповідача-1 надійшов відзив на позовну заяву.

Ухвалою господарського суду Київської області від 11.11.2020 р. розгляд справи у підготовчому засіданні відкладено на 14.12.2020 р., викликано для участі в засіданні уповноваженого представника відповідача-2, явку останнього визнано обов'язковою, розміщено оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України, у відповідності до частини четвертої ст. 122 ГПК України.

11.12.2020 р. через канцелярію суду представником відповідача-1 подано клопотання про зупинення провадження по справі.

14.12.2020 р. на офіційну електронну адресу суду від позивача надійшло клопотання про відкладення розгляду справи.

Ухвалою господарського суду Київської області від 14.12.2020 р. розгляд клопотання відповідача-1 про зупинення провадження у справі призначено, розгляд справи у підготовчому засіданні відкладено на 24.02.2021 р.

23.02.2021 р. на офіційну електронну адресу суду від позивача надійшла заява про долучення документів до матеріалів справи.

24.02.2021 р. через канцелярію суду представником відповідача-1 подано заяву про застосування строку позовної давності.

Ухвалою господарського суду Київської області від 24.02.2021 р. клопотання ТОВ Діко про зупинення провадження у справі залишено без розгляду, закрито підготовче провадження, призначено розгляд справи по суті в судовому засіданні на 14.04.2021 р.

У зв'язку з перебуванням судді Лопатіна А.В. на лікарняному, судові засідання у справі № 911/4923/14 (911/1924/20), призначене на 14.04.2021 р. не відбулось.

Ухвалою господарського суду Київської області від 16.04.2021 р. призначено розгляд справи по суті в судовому засіданні на 02.06.2021 р.

31.05.2021 р. на поштову адресу суду від позивача надійшли заперечення на заяву Діко про застосування строку позовної давності.

02.06.2021 р. через канцелярію суду відповідачем-2 подано клопотання про відкладення розгляду справи.

02.06.2021 р. на офіційну електронну адресу суду від позивача надійшли: заява про розгляд справи без участі останнього та заява про намір подати заяву про розподіл судових витрат.

Ухвалою господарського суду Київської області від 02.06.2021 р. відкладено розгляд справи по суті в судовому засіданні на 23.06.2021 р.

22.06.2021 р. через канцелярію суду представником відповідача-1 подано клопотання про поновлення процесуальних строків та про залучення третьої особи.

В судове засідання з'явились позивач та відповідач-1, належним чином повідомлені про місце, дату та час розгляду даної справи відповідач-2 та третя особа не з'явились, про причини неявки суд не повідомили.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини третьої ст. 202 ГПК України, якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судові засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи.

З огляду на вищевказане, суд дійшов висновку, що неявка зазначених осіб в дане судові засідання, без надання пояснень щодо поважності причин не перешкоджає розгляду даного спору по суті.

Як вбачається із матеріалів справи, 22.06.2021 р. до суду звернувся відповідач-1 із клопотанням, в якому останній просить суд:

- поновити строк, встановлений законом для подання заяви про залучення третьої сторони, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стадії розгляду справи по суті;
- у разі відмови в поновленні строків для залучення третьої особи, то поновити строк, встановлений законом, для пред'явлення доказів, які мають значення для справи, на стадії розгляду справи по суті;
- залучити ОСОБА_1 в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору;
- у разі прийняття рішення про відмову в залученні ОСОБА_1 в якості третьої особи, то прийняти в якості доказу договір купівлі-продажу частки в статутному капіталі ТОВ "Дівіас" (відповідач-2) від 05.02.2007 р., укладеного між ТОВ Актив 7 (позивачем) та ОСОБА_1 на стадії розгляду справи по суті.

Вказане клопотання вмотивоване тим, що відповідачу-1 лише в минулому судовому засіданні стало відомо про наявність важливих доказів, а саме: договору купівлі-продажу частки в статутному капіталі ТОВ "Дівіас" (відповідач-2) від 05.02.2007 р., укладеного між ТОВ "Актив 7" (позивачем) та ОСОБА_1, відповідно до умов даного договору (п. 7.1 договору) право власності переходить до покупця та покупець стає справжнім власником частки та усіх корпоративних прав, пов'язаних з часткою, в день виконання покупцем своїх зобов'язань за цим договором по сплаті продавцю покупної ціни частки. Умови переходу права власності частки, як зазначає відповідач-1, є ідентичними із договором між позивачем та відповідачем-1, водночас відповідачу-1, згідно його тверджень, також стало відомо, що розрахунок за частку не відбувся, так як ТОВ "Актив 7" (позивачем) не було перераховано на користь ОСОБА_1 10 108 845,36 грн. відповідно до умов договору, а відтак, остання також має всі права претендувати на частку у розмірі 100% в ТОВ "Дівіас" з тих же причин, що і ТОВ "Актив 7", проте ОСОБА_1 не було подано подібного позову, у зв'язку із пропуском строків позовної давності. За таких обставин, у випадку поновлення строків позовної давності для позивача, ОСОБА_1 має також права на поновлення строків і для неї. Виходячи із вказаного, відповідач-1 вважає, що рішення у справі може вплинути на права або обов'язки фізичної особи - ОСОБА_1, яка у випадку поновлення строків позовної давності має право претендувати на частку у статутному капіталі ТОВ "Дівіас". Щодо поважності причин пропуску строку на подання зазначеного

клопотання відповідач-1 вказує на те, що ТОВ "Дівіас" (відповідач-2) не був жодного разу присутнім в судовому засіданні та лише на минулому судовому засіданні надав суду інформацію про існування доказів, які мають значення для справи.

Частиною першою статті 119 ГПК України визначено, що суд за заявою учасника справи поновлює пропущений процесуальний строк, встановлений законом, якщо визнає причини його пропуску поважними, крім випадків, коли цим Кодексом встановлено неможливість такого поновлення.

Відповідно до положень частини третьої та частини четвертої статті 119 ГПК України якщо інше не встановлено законом, заява про поновлення процесуального строку, встановленого законом, розглядається судом, у якому належить вчинити процесуальну дію, стосовно якої пропущено строк, а заява про продовження процесуального строку, встановленого судом, - судом, який встановив строк, без повідомлення учасників справи. Одночасно із поданням заяви про поновлення процесуального строку має бути вчинена процесуальна дія (подані заява, скарга, документи тощо), стосовно якої пропущено строк.

Проаналізувавши наявні в матеріалах справи документи, суд зазначає таке:

Як встановлено із відомостей, наявних в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань місцезнаходженням Товариства з обмеженою відповідальністю Діко є 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, буд. 9, кімната 414; місцезнаходженням Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас (зокрема в період з 30.06.2020 р. по 16.06.2021 р.) є 08033, Київська область, Макарівський район, с. Копилів, вул. Жовтнева, 86.

Матеріалами справи підтверджується, що примірники ухвал суду, якими було повідомлено про дату, час та місце проведення судових засідань із розгляду даної справи від 08.07.2020 р.; 05.08.2020 р.; 07.10.2020 р.; 11.11.2020 р.; 14.12.2020 р.; 24.02.2021 р.; 16.04.2021 р. було направлено Товариству з обмеженою відповідальністю Дівіас на адресу місцезнаходження згідно відомостей, наявних в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, а примірник ухвали від 02.06.2021 р., на виконання клопотання вказаної юридичної особи (відповідач-2), що надійшло до суду 02.06.2021 р. (том справи № 2, а.с. 51), на адресу: АДРЕСА_1, яка є відмінною від місця реєстрації.

Поряд із зазначеним, примірники ухвал суду, якими було повідомлено про дату, час та місце проведення судових засідань із розгляду даної справи від 08.07.2020 р.; 05.08.2020 р. було скеровано Товариству з обмеженою відповідальністю Діко на адресу місцезнаходження останнього згідно відомостей, наявних в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, а примірники ухвал від 07.10.2020 р.; 11.11.2020 р.; 14.12.2020 р.; 24.02.2021 р.; 16.04.2021 р.; 02.06.2021 р., на виконання клопотання зазначеної юридичної особи (відповідач-1), що надійшло до суду 07.10.2020 р. (том справи № 1, а.с. 113) на адресу: 08000, Київська область, смт. Макарів, вул. Дорожна, 14А, яка є відмінною від місця реєстрації.

За приписами статті 89 Цивільного кодексу України юридична особа підлягає державній реєстрації у порядку, встановленому законом. Дані державної реєстрації включаються до єдиного державного реєстру, відкритого для загального ознайомлення. До єдиного державного реєстру вносяться відомості про організаційно-правову форму юридичної особи, її найменування, місцезнаходження, органи управління, філії та представництва, мету установи, а також інші відомості, встановлені законом.

Відповідно до частини першої статті 7 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань" (далі-Закон) Єдиний державний реєстр створюється з метою забезпечення державних органів та органів місцевого самоврядування, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про юридичних осіб, громадські формування, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб-підприємців з Єдиного державного реєстру.

Частинами першою, четвертою статті 10 Закону визначено, що у разі якщо документи та відомості, що підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, внесені до нього, такі документи та відомості вважаються достовірними і можуть бути використані у спорі з третьою особою. Відомості, що містяться в Єдиному державному реєстрі, використовуються для ідентифікації юридичної особи або її відокремленого підрозділу, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, фізичної особи-підприємця, у тому числі під час провадження ними господарської діяльності та відкриття рахунків у банках та інших фінансових установах.

Таким чином, врахувавши наведене, судом належним чином було повідомлено відповідачів про місце, дату та час судових засідань у даній справі протягом всього її розгляду, шляхом направлення примірників відповідних ухвал на адреси їх місцезнаходження, згідно інформації Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань та примірників ухвал на адреси, щодо направлення на які заявлено клопотання відповідачами.

Крім того, як вбачається із матеріалів справи, судом 12.10.2020 р., 12.11.2020 р., 14.12.2020 р., 25.02.2021 р., 16.04.2021 р. розміщено оголошення на офіційному веб-сайті судової влади України про повідомлення відповідача-2 про наявність у провадженні суду на розгляді даної справи, а також про місце, дату та час наступного судового засідання та виклик у відповідне судове засідання відповідача-2 Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас, в особі представника.

Тобто, судом було здійснено всі можливі заходи спрямовані на забезпечення основних засад (принципів) господарського судочинства, зокрема: рівності усіх учасників судового процесу перед законом і судом; гласності і відкритості судового процесу; змагальності сторін; диспозитивності; пропорційності; розумності строків розгляду справи судом; неприпустимості зловживання процесуальними правами.

Водночас, відповідачі не скористались своїми правами у визначені процесуальним законодавством строки.

Окрім наведеного, в даному випадку, судом враховано, що відповідно до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань ТОВ Діко (відповідач-1) значиться засновником ТОВ Дівіас (відповідача-2), крім цього, саме між ТОВ Діко (відповідач-1; покупець) та ТОВ Актив 7 (позивач; продавець) було укладено договір купівлі-продажу частки в статутному капіталі ТОВ Дівіас, відповідно до умов якого продавець продає частку у розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ Дівіас, а покупець купує цю частку та зобов'язується сплатити ціну, тобто відповідач-1 не був позбавлений можливості здійснити перевірку достовірності інформації щодо наявності у ТОВ "Актив 7" у власності корпоративних прав та підстави набуття таких.

У своїх рішеннях Європейський суд неодноразово наголошував, що сторона, яка задіяна в ході судового розгляду, зобов'язана з розумним інтервалом часу сама цікавитись провадженням у її справі, добросовісно користуватися належними їй процесуальними правами та неухильно виконувати процесуальні обов'язки.

Суд касаційної інстанції враховує також правову позицію Європейського суду з прав людини, викладену у рішенні від 03.04.2008 р. у справі "Пономарьов проти України", згідно з якою сторони в розумні інтервали часу мають вживати заходів, щоб дізнатись про стан відомого їм судового провадження.

При цьому на осіб, які беруть участь у справі, покладається обов'язок демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду і не допускати свідомих маніпуляцій та ухилень від отримання інформації про рух справи.

Згідно і частиною другою ст. 2 ГПК України суд та учасники судового процесу зобов'язані керуватися завданням господарського судочинства, яке превалює над будь-якими іншими міркуваннями в судовому процесі.

Відповідно до частини першої ст. 2 ГПК України завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та *своєчасне* вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Згідно із пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17.07.1997, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінки сторін, предмету спору. *Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням частини 1 статті 6 даної Конвенції* (пункти 66-69 рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005 у справі "Смірнова проти України").

За таких обставин, з урахуванням вищевказаного, посилання відповідача-1 на те, що представник ТОВ Дівіас вперше з'явився лише в минуле судове засідання та повідомив про наявність у нього необхідних для розгляду даної справи доказів, як на поважну причину пропуску строку на заявлення даного клопотання, суд не приймає як обґрунтовані, а відтак, зазначене клопотання в частині поновлення строків для подання заяви про залучення до участі третьої особи, а також про поновлення строку на подання доказів задоволенню не підлягає.

Окрім зазначеного, врахувавши встановлені судом обставини, у відповідності до положень частини другої статті 207 ГПК України, а також положень частини восьмої статті 80 ГПК України суд залишає без розгляду вищенаведене клопотання в частині залучення ОСОБА_1 в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору; а також не приймає долучені до зазначеного клопотання докази.

Розглянувши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, проаналізувавши заперечення, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, заслухавши аргументи присутніх учасників судового процесу, суд

встановив:

21.06.2010 р. між ТОВ Актив 7 (продавець) та ТОВ Діко (покупець) було укладено договір купівлі-продажу частки в статутному капіталі ТОВ "Дівіас", відповідно до умов якого продавець продає частку у розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ "Дівіас", а покупець купує цю частку та зобов'язується сплатити ціну, яка визначена нижче (п. 1.1. договору).

Статутний капітал товариства: 10108845,36 грн. На день підписання даного договору статутний капітал товариства сформований в повному обсязі (п.п. 2.6. та 2.7. договору).

Пунктом 4.1. договору сторони передбачили, що за взаємною згодою сторін ціна частки, що продається за цим договором та має бути сплачена покупцем, становить 10108845,36 грн.

Відповідно до п. 5.1. договору сторони домовились, що розрахунки за цим договором проводяться сторонами протягом строку до 12.12.2015 р. включно в будь-який спосіб, не заборонений чинним законодавством України.

Згідно з п. 5.2. договору в строк, визначений п. 5.1. договору, покупець сплачує продавцю ціну частки в розмірі. Встановленому в п. 4.1. договору.

Право власності на частку переходить до покупця та покупець стає справжнім власником частки та усіх корпоративних прав на частку, в день виконання покупцем своїх зобов'язань за цим договором по сплаті продавцю покупної ціни частки (п. 7.1 Договору).

Поряд із зазначеним, на підставі даного договору, рішенням загальних зборів ТОВ "Дівіас" від 21.06.2010 р. (протокол № 8/1) ТОВ Актив 7 було виключено, а ТОВ Діко відповідно включено до переліку учасників ТОВ "Дівіас", про що до ЄДР юридичних осіб внесено відповідні відомості.

Ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 до 1) Товариства з обмеженою відповідальністю Діко, 2) Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас, за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору Публічного акціонерного товариства Сбербанк про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників, залишеною без змін постановою Північного апеляційного господарського суду від 16.02.2021 р. та постановою Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.05.2021 р., заяву Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 від 23.11.2018 р. б/н (вх. № 2783/18, 03.12.2018 р.) до Товариства з обмеженою відповідальністю Діко та Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників задоволено; визнано недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1.

Постановляючи вищевказану ухвалу, суд виходив із наступних обставин:

"Судом встановлено, що умовами договору, на підставі якого було прийнято загальними зборами учасників ТОВ Дівіас оспорюване рішення, сторони передбачили, що право власності на частку в статутному капіталі ТОВ Дівіас в розмірі 100 % статутного капіталу 10108845,36 грн. переходить до покупця (ТОВ Діко) в день виконання ним своїх зобов'язань за даним договором по сплаті продавцю (ТОВ Актив 7) покупної ціни частки, що становить 10108845,36 грн. (п.п. 4.1., 7.1 договору). Крім того, п. 5.1 сторони узгодили, що розрахунки за цим договором проводяться сторонами протягом строку до 12 грудня 2015 року включно в будь-який спосіб, не заборонений чинним законодавством. В строк, визначений п. 5.1 договору, покупець сплачує продавцю покупну ціну частки в розмірі, встановленому в п. 4.1. договору (п. 5.2. договору).

Таким чином, право власності на частку в статутному капіталі ТОВ Дівіас в розмірі 100 % (статутний капітал 10108845,36 грн.) покупець (ТОВ Діко) набуває від продавця (ТОВ Актив 7) лише за умови здійснення сплати ціни продажу частки, що становить 10108845,36 грн.

Разом з тим, ані у встановлений договором строк (до 12.12.2015 р.), ані станом на сьогодні, тим більше станом на дату прийняття загальними зборами учасників ТОВ Дівіас рішення, яким: погоджено перехід частки учасника ТОВ Актив 7 в розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ Дівіас, що у грошовому виразі становить 10108845,36 грн., у зв'язку з відчуженням частки на користь ТОВ Діко; прийнято до складу учасників товариства ТОВ Діко, в зв'язку із придбанням частки в статутному капіталі товариства; визначено, що ТОВ Діко належить частка розміром 100 % статутного капіталу товариства, що у грошовому виразі становить 10108845,36 грн. (21.06.2010 р.), ТОВ Діко не було виконано свої зобов'язання за договором купівлі-продажу частки в статутному капіталі ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р. щодо здійснення сплати покупної ціни частки у розмірі 10108845,36 грн. та, відповідно, не було набуто у власність частку в статутному капіталі ТОВ Дівіас в розмірі 100 %. Матеріали справи не містять належних, допустимих, достовірних та достатніх доказів, які б спростовували вищенаведені обставини."

Поряд із зазначеним, звертаючись до суду 03.07.2020 р. із позовом про визнання статутного капіталу ТОВ Дівіас в розмірі 10108845,36 грн. та частки ТОВ Актив 7 як єдиного учасника товариства ТОВ Дівіас в розмірі 100% статутного капіталу із розміром внеску 10108845,36 грн., позивач посилається на встановлені ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 обставини, прийняте рішення, а також зазначає, що актив корпоративні права: 100% в ТОВ Дівіас із розміром внеску до статутного фонду 10108845,36 грн. підлягає включенню до ліквідаційної маси ТОВ Актив 7 та подальшій реалізації в порядку встановленому законодавством, а відтак, є необхідність внесення до Єдиного державного реєстру запису про заміну складу засновників ТОВ Дівіас, а саме: виключення відомостей про засновника (учасника) ТОВ "Діко", яке стало таким учасником (засновником) на підставі рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1 та яке, в подальшому, визнаного ухвалою суду недійсним, та включення відомостей про засновника (учасника) ТОВ Актив 7. З огляду на наведене, як зазначає позивач, ним було вчинено заходи спрямовані на виконання ухвали господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14, однак від державного реєстратора було отримано відповідь на звернення, в якій останній зазначає про неможливість вчинення відповідних дій з технічних причин (відповідь від 30.05.2020 р. № 02-85/13). Виходячи із наведеного, з посиланням на положення підпунктів "д" та "е" пункту 3 частини п'ятої статті 17 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань" позивач звертається з даним позовом, який вважає належним способом захисту з метою саме ефективного захисту своїх прав.

10.11.2020 р. відповідачем-1 подано відзив на позов, в якому останній позовні вимоги не визнає та просить відмовити в їх задоволенні повністю.

Як вже зазначалось, ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 до 1) Товариства з обмеженою відповідальністю Діко, 2) Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас, за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору Публічного акціонерного товариства Сбербанк про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників, залишеним без змін постановою Північного апеляційного господарського суду від 16.02.2021 р. та постановою Верховного суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.05.2021 р., заяву Товариства з обмеженою відповідальністю Актив 7 від 23.11.2018 р. б/н (вх. № 2783/18, 03.12.2018 р.) до Товариства з обмеженою відповідальністю Діко та Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників задоволено; визнано недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1.

Як вбачається із матеріалів справи, позивач звертався до державного реєстратора Макарівської районної державної адміністрації Київської області із заявою про:

- внесення запису до Єдиного державного реєстру про зміну складу засновників (учасників) юридичної особи ТОВ "Дівіас";
- виключення з Єдиного державного реєстру відомостей про засновника (учасника) ТОВ "Діко", розміру внеску до статутного фонду 10108845,36 грн., яке стало таким учасником (засновником) на підставі визнаного в подальшому ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас" № 8/1 від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ "Дівіас" № 8/1 (дане рішення загальних зборів наявне в матеріалах реєстраційної справи ТОВ "Дівіас");
- включення до Єдиного державного реєстру відомостей про засновника (учасника) ТОВ "Актив 7", з розміром внеску до статутного фонду 10108845,36 грн.

Зазначені реєстраційні дії позивач просив здійснити на підставі ухвали господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 (заява від 10.04.2020 р. № 911/4923/14-3).

Крім того, в подальшому позивачем було направлено запит від 24.04.2020 р. № 911/4923/14-4 щодо, зокрема виконання вказаної заяви.

У відповідь на вищевказане звернення Макарівська районна державна адміністрація Київської області листом від 30.05.2020 р. № 02-85/13 щодо отримання заяви від 10.04.2020 р. № 911/4923/14-3, її реєстрації та проведення реєстраційних дій на підставі судового рішення повідомила, що Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань технічно не передбачено виконання даного рішення.

Судом враховано, що у зазначеній справі № 911/4923/14 вимоги щодо визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства, позивачем було заявлено з мотивів відновлення порушених його корпоративних прав на участь в управлінні ТОВ "Дівіас", в якому його частка складає 100 %.

Водночас, в даному випадку, позивач звернувся до суду із позовом спрямованим на відновлення складу учасників ТОВ "Дівіас", який існував до порушення його корпоративних прав, визнаним, в подальшому, ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 недійсним рішенням загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1.

Відповідно до частини першої статті 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорування.

Захист цивільних прав - це передбачені законом способи охорони цивільних прав у разі їх порушення чи реальної небезпеки такого порушення.

Способи захисту права - це передбачені законом матеріально-правові дії, які безпосередньо спрямовані на захист права, тобто на усунення перешкод на шляху здійснення суб'єктами своїх прав або припинення правопорушень, відновлення становища, яке існувало до порушення. Саме застосування конкретного способу захисту порушеного, оспореного чи невизначеного права і є результатом діяльності по захисту прав.

Особа, права якої порушено, може скористатися не будь-яким, а цілком конкретним способом захисту свого права, який і передбачає поновлення порушеного права чи захист інтересу. Частіше за все спосіб захисту порушеного права прямо визначається спеціальним законом і регламентує конкретні цивільні правовідносини.

Згідно з частиною першою статті 167 Господарського кодексу України корпоративні права це права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами.

Наявність частки у статутному капіталі товариства засвідчує не лише майнові права власника, а також і немайнові, які полягають, зокрема у праві на участь в діяльності товариства, праві на участь в його управлінні (зокрема й через участь в його загальних зборах), праві обирати та бути обраним до органів управління тощо.

Відповідно до частини п'ятої статті 17 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань" для державної реєстрації змін до відомостей про розмір статутного капіталу, розміри часток у статутному капіталі чи склад учасників товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі;

2) документ про сплату адміністративного збору;

3) один із таких відповідних документів:

а) рішення загальних зборів учасників (рішення єдиного учасника) товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю про визначення розміру статутного капіталу та розмірів часток учасників;

б) рішення загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю про виключення учасника з товариства;

в) заява про вступ до товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю;

г) заява про вихід з товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю;

г) акт приймання-передачі частки (частини частки) у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю;

д) судове рішення, що набрало законної сили, про визначення розміру статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю та розмірів часток учасників у такому товаристві;

е) судове рішення, що набрало законної сили, про стягнення (витребування з володіння) з відповідача частки (частини частки) у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю;

є) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

ж) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи - нерезидента в країні її місцезнаходження, - у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа - нерезидент;

з) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, - для фізичної особи - нерезидента та, якщо такий документ оформлений без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, - для фізичної особи - резидента.

Таким чином, належним способом захисту порушеного права, в даному випадку відновлення складу учасників ТОВ "Дівіас", який існував до порушення його корпоративних прав, визнаним ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 недійсним рішенням загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1 є позов про визначення розміру статутного капіталу товариства та розміру часток учасників товариства.

Судом, в даному випадку, враховано позицію Великої Палати Верховного Суду, викладену в постанові від 22.10.2019 р. у справі № 923/876/16, відповідно до якої належним способом захисту прав шляхом відновлення становища, яке існувало до порушення відновлення складу учасників товариства, з урахуванням визначеного переліку способів захисту учасників товариства, що міститься в статті 17 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань", є саме: позов про визнання розміру статутного капіталу товариства та розмірів часток учасників товариства.

Виходячи із наведених обставин справи, встановлених судом, з огляду на те, що до порушення корпоративних прав ТОВ Актив 7, визнаним, в подальшому, ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 недійсним рішенням загальних зборів учасників ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р., яке оформлено протоколом загальних зборів учасників ТОВ Дівіас № 8/1, у позивача було наявне зареєстроване у встановленому законодавством порядку право власності на частку в статутному капіталі ТОВ Дівіас в розмірі 100 % статутного капіталу 10108845,36 грн., про що містились відомості в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань відносно ТОВ Дівіас. Дані обставини належними та допустимими доказами не спростовано.

За таких обставин, з урахуванням наведеного, врахувавши, що встановлені ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14, залишеною без змін постановою Північного апеляційного господарського суду від 16.02.2021 р. та постановою Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.05.2021 р., обставини, які, у відповідності до положень частини п'ятої статті 75 ГПК України, не потребують доведенню, з огляду на встановлений законодавством спосіб відновлення, в даному випадку, становища, що існувало до порушення, суд дійшов висновку, що позивач обґрунтовано звернувся із позовом про визнання статутного капіталу ТОВ Дівіас в розмірі 10108845,36 грн. та частки ТОВ Актив 7 як єдиного учасника товариства ТОВ Дівіас в розмірі 100% статутного капіталу із розміром внеску 10108845,36 грн.

Поряд із зазначеним, відповідачем-1 24.02.2021 р. заявлено про застосування строків позовної давності.

Заявляючи про пропущення позивачем строку позовної давності відповідач-1 вказав на те, що позивачем було заявлено позов про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас, однак невірно визначено спосіб захисту права, у зв'язку із чим, в подальшому, 03.07.2020 р. позивачем подано позов до визнання статутного капіталу товариства в розмірі 10108845,36 грн. та розміру частки товариства (що є належним способом захисту права). Разом з тим, звертаючись із даним позовом, на переконання відповідача-1, позивачем пропущено строк позовної давності, який розпочався, на думку відповідача, з дати реєстрації змін в ЄДР щодо зміни власника корпоративних прав ТОВ "Дівіас", а саме з 25.12.2014 р., а відтак, строк позовної давності в три роки сплив станом на дату звернення позивача із зазначеним позовом. Крім цього, відповідач-1 вказує на те, що пред'явлення позову про визнання рішення загальних зборів учасників товариства недійсним є невірно обраним способом захисту та не тягне жодних юридичних наслідків.

Позивачем, в свою чергу, подано заперечення на заяву про застосування строків позовної давності, які з урахуванням того, що відповідачем-1 безпосередньо перед попереднім судовим засіданням, що відбулось 24.02.2021 р., в якому було закрито підготовче провадження, було подано відповідну заяву, з метою уникнення порушення основних засад господарського судочинства, зокрема, змагальності сторін, суд приймає до розгляду.

Вказані заперечення вмотивовані тим, що відомості про позивача як учасника товариства були виключені з ЄДР 29.12.2014 р. Але про сам факт такого виключення та правові наслідки виключення ТОВ "Актив 7" не міг дізнатись раніше 04.07.2017 р., після того як Макарівською РДА Київської області 04.07.2017 р. на виконання ухвали господарського суду Київської області від 16.11.2016 р. у справі № 911/4923/14 (п. 5 резолютивної частини ухвали) надано в матеріали судової справи № 911/4923/14 належним чином завірені копії документів необхідних для розгляду справи, а саме: всіх документів, що містять інформацію про підстави відчуження (виходу) ТОВ "Актив 7" зі складу учасників ТОВ "Дівіас". Крім цього, також ліквідатору необхідний був час для здійснення аналізу документів, для встановлення наявності порушення прав останнього.

Окрім наведеного, в зазначених запереченнях позивач також вказує на те, що зверненням до суду позивача із позовом про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства було перервано строк позовної давності, а після переривання позовна давність починається заново. Поряд із цим, позивач зазначає, що навіть якщо припустити, що з певних причин все-таки має місце пропуск позовної давності, то позивач вважає, що наведені в запереченнях обставини щодо пов'язаності між собою керівництва та учасників товариств, а саме: позивача та відповідачів, водночас не передання

попереднім керівництвом ТОВ "Актив 7" документів ліквідатору є достатньою підставою для визнання поважними причини пропущення строку позовної давності та захисту порушеного права шляхом задоволення позову.

Статтею 256 ЦК України визначено, що позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки (ст. 257 ЦК України).

Відповідно до положень статті 260 ЦК України позовна давність обчислюється за загальними правилами визначення строків, встановленими статтями 253 - 255 цього Кодексу. Порядок обчислення позовної давності не може бути змінений за домовленістю сторін.

Частиною першою статті 261 ЦК України визначено, що перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Згідно із частинами третьою, четвертою та п'ятою статті 267 ЦК України позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові. Якщо суд визнає поважними причини пропущення позовної давності, порушене право підлягає захисту.

Проаналізувавши наведені в заяві відповідача-1 та запереченнях на таку заяву позивача обставини, а також матеріали справи та чинне законодавство, яким врегульовано відповідні правовідносини, судом встановлено, що відповідач-1 обґрунтовано зазначає, що відлік строку позовної давності на звернення до суду із позовом про захист ТОВ "Актив 7" своїх корпоративних прав на участь у ТОВ "Дівіас" починається із дати реєстрації змін в ЄДР щодо зміни власника 100% корпоративних прав ТОВ "Дівіас" з ТОВ "Актив 7" на ТОВ "Діко".

Поряд із зазначеним, з огляду на встановлені судом обставини, а саме: пов'язаність осіб, якими здійснювались у період виведення активів ТОВ "Актив 7" управлінські функції ТОВ "Актив 7" (позивач), ТОВ "Діко" (відповідач-1) та ТОВ "Дівіас" (відповідач-2), що підтверджується наявними в матеріалах справи документами, а також встановленими ухвалою господарського суду Київської області від 29.05.2019 р. у справі № 911/4923/14 обставини, які у відповідності до положень статті 75 ГПК України не потребують доведенню, в сукупності із тим, що попереднім керівництвом ТОВ "Актив 7" (тобто пов'язаними із відповідачами особами) не було після визнання ТОВ "Актив 7" банкрутом та відкриття його ліквідаційної процедури, передано ліквідатору банкрута, призначеному постановою суду документів ТОВ "Актив 7" (докази протилежного відсутні), що унеможливило встановлення наявності порушених прав банкрута, які б підлягали захисту в судовому порядку в межах строків позовної давності, а відтак, також з урахуванням документів, які містить дана справа та документів, наявних в матеріалах справи про банкрутство ТОВ "Актив 7", які свідчать про вчинення ліквідатором банкрута значної кількості заходів спрямованих на захист прав позивача, суд дійшов висновку, що позивач обґрунтовано вважає, що у разі не встановлення наявності переривання позовної давності, в даному випадку, є достатні підстави для визнання поважними причини пропущення строку позовної давності та, з огляду на встановлення судом обґрунтованості позову, захисту порушеного права шляхом задоволення позову.

Поряд із зазначеним, в даному випадку, судом встановлено, що мало місце переривання строку позовної давності на звернення позивача за захистом своїх корпоративних прав на участь в ТОВ "Дівіас".

Так, відповідно до частини другої статті 264 ЦК України перебіг позовної давності переривається у разі пред'явлення особою позову до одного із кількох боржників, а також якщо предметом позову є лише частина вимоги, право на яку має позивач.

Позовна давність шляхом пред'явлення позову переривається саме на ту частину вимог (право на яку має позивач), що визначена ним у його позовній заяві. Що ж до вимог, які не охоплюються пред'явленням позовом, та до інших боржників, то позовна давність щодо них не переривається. Обов'язковою умовою переривання позовної давності шляхом пред'явлення позову також є дотримання вимог процесуального закону щодо форми та змісту позовної заяви, правил предметної та суб'єктної юрисдикції та інших, порушення яких перешкоджає відкриттю провадження у справі (див. постанову Великої Палати Верховного Суду від 24.04.2019 р. у справі № 523/10225/15-ц та постанову Великої Палати Верховного Суду від 19.11.2019 р. у справі № 911/3677/17|12-119гс19).

Судом встановлено, що позивач в 2018 році звернувся до суду із позовом до ТОВ Діко та ТОВ Дівіас про визнання недійсним рішення загальних зборів ТОВ Дівіас від 21.06.2010 р. (протокол № 8/1), яким ТОВ Актив 7 було виключено, а ТОВ Діко, відповідно, включено до переліку учасників ТОВ Дівіас, про що до ЄДР юридичних осіб внесено відповідні відомості.

Судом враховано, що, як вищенаведений позов так і позов про визнання статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю Дівіас в розмірі 10108845,36 грн. та визнання частки ТОВ Актив-7, як єдиного учасника ТОВ Дівіас в розмірі 100 % статутного капіталу із розміром внеску 10108845,36 грн. є визначеним позивачем способом захисту його корпоративних прав участь в ТОВ Дівіас як єдиного учасника в розмірі 100 % статутного капіталу із розміром внеску 10108845,36 грн. і спрямовані саме на відновлення становища, що існувало до порушення, спричиненого вищенаведеним рішенням загальних зборів товариства, яке було підставою для внесення відповідних змін до ЄДР.

Також, судом враховано правову позицію, викладену в постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.05.2021 р. у справі № 911/4923/14, зокрема, що правова позиція, викладена в постанові Великої Палати Верховного Суду від 22.10.2019 р. у справі № 923/876/16 стосується випадку коли позивач заміняє віндикаційний позов або позов про визначення розміру капіталу та розміру часток учасників іншими вимогами (про визнання рішення загальних зборів недійсним, визнання недійсними змін до статуту, скасування реєстраційної дії/реєстраційного запису), задоволення яких не може бути підставою внесення змін до ЄДР щодо складу учасників та розміру їх часток. Але це не означає, що позивач позбавлений права звертатися з відповідними вимогами взагалі (схожий підхід застосував Верховний Суд у постанові від 21.07.2020 у справі № 904/562/19).

Таким чином, з урахуванням вищевказаної правової позиції, викладеної в постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.05.2021 р. у справі № 911/4923/14 звернення позивача із позовом до відповідачів про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ Дівіас не є невірним способом захисту прав позивача.

Виходячи із вищенаведених обставин, як позов про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства так і позов про визнання статутного капіталу товариства в розмірі 10108845,36 грн. та розміру частки товариства спрямовані саме на захист корпоративних прав позивача та, відповідно, відновлення становища, що існувало до порушення, а відтак, з урахуванням того, що Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду у справі № 911/4923/14 (постанова від 27.05.2021 р.) встановив, що позов про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства є також належним способом захисту корпоративних прав, з огляду на послідовність дій, які позивач має вчинити для в повній мірі захисту його корпоративних прав, в даному випадку, перебіг позовної давності переривається у зв'язку із пред'явленням позивачем в 2018 році зазначеного позову (про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства).

Таким чином, врахувавши положення частини третьої статті 264 ЦК України, якими визначено, що після переривання перебіг позовної давності починається заново, з огляду на те, що, в даному випадку, має місце переривання строку позовної давності в 2018 році (у зв'язку із зверненням позивача із позовом до відповідачів про визнання недійсним рішення загальних зборів учасників товариства), позов поданий в 2020 році (до відповідачів про визнання статутного капіталу товариства, його розміру та розміру частки товариства) є таким, що заявлено позивачем в межах строку позовної давності.

Приписами статей 73, 74 ГПК України визначено, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: письмовими, речовими і електронними доказами; висновками експертів; показаннями свідків.

Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Відповідно до статей 76-79 ГПК України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Докази, одержані з порушенням закону, судом не приймаються.

Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи. Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

За результатами повного та всебічного дослідження поданих доказів, які мають значення для правильного вирішення даного спору і стосуються предмету доказування та аналізу аргументів сторін, з урахуванням поданих на їх підтвердження документів, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають задоволенню в повному обсязі.

Що стосується судових витрат, такі витрати, у відповідності до положень ст. 129 ГПК України покладається судом на відповідача.

Судом встановлено, що частиною другою статті 123 ГПК України встановлено, що розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Частиною першою статті 3 Закону України Про судовий збір встановлено, що судовий збір справляється, зокрема за подання до суду позовної заяви та іншої заяви, передбаченої процесуальним законодавством.

Розміри ставок судового збору встановлено ст. 4 Закону України "Про судовий збір".

Приписами статті 4 Закону України Про судовий збір встановлено, що судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі. За подання до господарського суду позовної заяви майнового характеру справляється судовий збір у розмірі 1,5 відсотка ціни позову, але не менше 1 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб і не більше 350 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; за подання до господарського суду позовної заяви немайнового характеру ставка судового збору становить 1 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 25.08.2020 р. у справі № 910/13737/19 зазначено, що майновий позов (позовна вимога майнового характеру) - це вимога про захист права або інтересу, об'єктом якої виступає благо, що підлягає грошовій оцінці.

Тобто будь-який майновий спір має ціну. Різновидами майнових спорів є, зокрема, спори, пов'язані з підтвердженням прав на майно та грошові суми, на володіння майном і будь-які форми використання останнього.

Отже, судовий збір з позовної заяви про визнання права власності на майно, стягнення, витребування або повернення майна - як рухомих речей, так і нерухомості - визначається з урахуванням вартості спірного майна, тобто як зі спору майнового характеру.

Наявність вартісного, грошового вираження матеріально-правової вимоги позивача свідчить про її майновий характер, який має відображатися у ціні заявленого позову (пункт 8.12 постанови Великої Палати Верховного Суду від 26 лютого 2019 року у справі № 907/9/17, провадження № 12-76гс18).

Натомість до позовних заяв немайнового характеру відносяться вимоги, які не підлягають вартісній оцінці. Під немайновим позовом слід розуміти вимогу про захист права або інтересу, об'єктом якої виступає благо, що не піддається грошовій оцінці.

З огляду на вищевказане, за результатами аналізу змісту позовних вимог, чинного законодавства та наведених правових позицій Великої Палати Верховного Суду, судом встановлено, що позивачем, в даному випадку, заявлено позов саме майнового характеру, що має грошове вираження матеріально-правової вимоги (10 108 845, 36 грн.), а відтак, здійснивши відповідний розрахунок, судом встановлено, що з відповідачів підлягає стягненню до Державного бюджету України судовий збір у розмірі 151632,68 грн.

Керуючись ст.ст. 123, 126, 129, 231, 237-238, 240 ГПК України, суд

вирішив:

1.Позов задовольнити.

2.Визначити статутний капітал Товариства з обмеженою відповідальністю "Дівіас" (08033, Київська область, Макарівський район, с. Копилів, вул. Жовтнева, 86; код ЄДРПОУ 34558314) в розмірі 10 108 845 (десять мільйонів сто вісім тисяч вісімсот сорок п'ять) гривень 36 копійок та частку Товариства з обмеженою відповідальністю "Актив 7" (08033, Київська область, Макарівський район, с. Копилів, вул. Жовтнева, 86; код ЄДРПОУ 33651524) як єдиного учасника Товариства з обмеженою відповідальністю "Дівіас" в розмірі 100 (ста) відсотків статутного капіталу із розміром внеску 10 108 845 (десять мільйонів сто вісім тисяч вісімсот сорок п'ять) гривень 36 копійок.

3.Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "Дівіас" (08033, Київська область, Макарівський район, с. Копилів, вул. Жовтнева, 86; код ЄДРПОУ 34558314) до Державного бюджету України судовий збір у розмірі 75 816 (сімдесят п'ять тисяч вісімсот шістнадцять) гривень 34 копійки.

4.Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю Діко (03148, м. Київ, вул. Гната Юри, буд. 9, кім. 414; код ЄДРПОУ 31725946) до Державного бюджету України судовий збір у розмірі 75 816 (сімдесят п'ять тисяч вісімсот шістнадцять) гривень 34 копійки.

5.Видати накази.

Згідно ст. 241 Господарського процесуального кодексу України рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга відповідно до ст. 256 Господарського процесуального кодексу України на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Дата підписання 15.07.2021 р.

Суддя А.В. Лопатін